

brænding foran fastsatte Forsigtighedsregler, selv være ansvarlig for, at derved iagttages tilbørlig Forsigtighed; at navnlig Afbrændingen paabegyndes i Vesiden, at den ikke foretages eller fortsættes i stærkt Væst, og at Pladsen, hvorpaa den skal foregaae, er omgivet af et i Forveien affrækket tilstrækkelig bredt Belte. Dog skal Afbrænderen ogsaa i ethvert af de her nævnte Tilfælde, mindst 3 Dage forud, give sine nærmeste Naboer og Brandfogden Underretning om den påtænkte Afbrænding, ligesom han tillige er pligtig til uvægerlig at efterkomme de hyderligere Forholdsregler, som Brandfogden maatte finde Anledning til at foreskrive ham, dette Sidste naturligtvis under Afgang for ham til, ved Henvendelse til Politimesteren, at søge Brandfogdens Paalæg forandrede. Naar Brandfogden enten i Beskaffenheden og Beliggenheden af den Plads, hvorpaa Afbrændingen skal foregaae, eller i personlige Forhold dertil finder Anledning, bør han ikke undlade, forinden Ilden antændes, ved personligt Eftersyn at overbevise sig om Afsondringens Tilstrækkelighed og at føre Tilsyn med, at der under Afbrændingen vises forsvarlig Omgang.

Ere alle Lodseierne i en Mose, der antages tilstrækkelig affondret fra Andres Bygninger, Sæd, Hebe eller Skov, entge om den Fremgangsmaade, der skal anvendes ved Afbrændingen, og Overenskomsten forevises Brandfogden, uden at denne finder Noget at erindre imod Afsondringens Tilstrækkelighed, kan Afbrændingen iværksættes paa den angivne Maade, dog at der gives Naboerne fornøden Underretning med det foran bestemte Varfel.

Enhver — det være sig Afbrænderen, Brandfogden eller Andre —, som i fornævnte Henseender gjør sig skyldig i uforsvarlig Omgang eller Forsømmelse, anses med Bøder fra $\frac{1}{2}$ til 100 Rd.

§ 26.

Opstaaer der Hebe-, Mose- eller Skovbrand, skal derom ligesom ved anden Ildløs strax gjøres Ansrig. Brandfogden, som ligeledes bliver at underrette om Branden, har uophødelig at indfinde sig paa Stedet, opbyde hvad Mandskab, der kan staffles tilstede, og lede de til Ildens Standsning nødvendige Foretagender.

Ligesom i saa Fald den i § 23 omhandlede almindelige Pligt til i Ildbrandsstilfælde at yde Hjælp indtræder, saaledes skulle Straffebestemmelserne i § 43 komme til Anvendelse paa enhver derved udvist Forsømmelse eller Ulydighed.

§ 27.

Med Hensyn til Forbrænding paa Marken af Rapsæds- eller anden Halm, Foder og deslige, forbliver det ved de hidtil gjældende Bestemmelser, hvorefter Forbrændingen under en Bøde af 16 Rd. ikke maa paabegyndes til anden Tid paa Dagen, end fra Kl. 8 til Kl. 10 Formiddag, dog at der for Fremtiden tillige forud skal gives Brandfogden og nærmeste Naboer Underretning om saadanne Forbrændinger.

Cap. 3.

Om Sprøiter og andre Brandredskaber, deres Beskaffening m. m.

§ 28.

Den Hovedgaardseierne hidtil paahvilende Forpligtelse til at holde Sprøite bortfalder fra 1ste Januar 1865, hvorimod der inden samme Tid bliver i enhver Kommune at anstaffe en eller flere Sprøiter med de fornødne Redskaber, forsaavidt Sogneforstanderskabet maatte ansee Saadant nødvendigt.

§ 29.

Enhver Kommunesprøite og de til samme hørende Brandredskaber stilles med Hensyn til deres Beskaffenhed, Vedligeholdelse, Betjening og Afbenyttelse under offentligt Tilsyn, hvilket bliver nærmere at ordne af Amtsraadet, efter Forslag fra vedkommende Sogneforstanderskaber, ved Regulativer, som indsendes til Justitsministeriets Stadfæstelse.

§ 30.

Har en Kommune undladt inden Udløbet af den dertil givne Frist at anstaffe nogen Sprøite eller andet Brandredskab, eller at afhjælpe Mangler, som derved ere blevne udsatte, er Politimesteren bemyndiget til paa Kommunens Bekostning at anstaffe det Manglende eller at